ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମନୀଷା ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ଅଗଷ୍ଟ 31, 2001

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକାନ,ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136-ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପାରିତ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ କିଛି ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ- ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୌଣସି ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ନାହିଁ- ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ନିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇ ନାହିଁ- ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି- ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ।

ବିଳମ୍ବ / ତ୍ରୁଟି :

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା - ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି -ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 11293-11294/2001 ।

C.M.W.P. ସଂଖ୍ୟା 35983 /1999ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2.9.99 ଏବଂ 12.1.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

I.A. ସଂଖ୍ୟା 4 ଏବଂ 5/2001 ରେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅବଧ ବିହାରୀ ରୋହତଗୀ, ଅଶୋକ କେ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କେ. ସିଂହ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡ. ଏ. ଏମ୍. ସିଂଭି, ମାଣିକ କରଞ୍ଜାୱାଲା, ଆର୍. ଏନ୍. କରଞ୍ଜାୱାଲା, ସୁଶ୍ରୀ ନନ୍ଦିନୀ ଗୋରେ, ଅଙ୍କୁର ଚାୱଲା ଏବଂ ହୃଷିକେଶ ବରୁଆ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ।

ନ୍ୟାୟାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 2.9.1999 ଏବଂ 12.1.2001 ତାରିଖର (ବାସ୍ତବରେ ଏହା 12.1.2001 ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି) ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । 10.7.2001 ରେ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଉପରେ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇନାହିଁ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନୋଟିସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ IAs. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଦୁଇଟି କାରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁ; ପ୍ରଥମତଃ, ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ 12.1.2001 ରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସଂଗୃହିତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ନୋଟିସ ପରୀତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା; ଯଦି ତାହା ସଠିକ୍ ହୁଏ, ତେବେ ବିଶେଷ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଦାଖଲ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅନୁଯାୟୀ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ 12.1.2000 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 12.1.2001 ରେ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଥ୍ୟରେ ଥିବା ବିଷୟ ଆଧାରରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଏହା ମୁଦ୍ରଣ ଜନିତ ତ୍ରୁଟିର ମାମଲା ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶା ଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, "ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶ କେବଳ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଏବେବି ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା

ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଉପରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମାମଲାରେ ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଆମେ ପାଉନାହୁଁ ।

ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇାଛି ।

R.P. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଆଇ. ଏ. ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।